

til at forlange Eksekutor fjernet, kan man godt knytte dertil det andet: „Du faar Lov til at blive, hvis du stiller en saa betryggende Sikkerhed, som vi forlange.“ Men jeg har allerede udtalt mig imod at give nogen af Arvingerne en saadan Ret; den gaar videre, end det er forsvareligt. Derfor staar jeg, naar jeg læser § 2, saaledes, at jeg ikke ved, hvad der forstaaes ved „behørig Sikkerhed“. Naar der er Tale om Embedsmænds, navnlig Opbeholdsmænds, Sikkerhedsstillelse, staar denne naturligvis i et vist Forhold til Embedets Størrelse, og til Størrelsen af de offentlige Midler, som gaa igennem vedkommende Embedsmænds Kasse, men der er dog en Grænse, og hvis der blev sat en Grænse, som Sikkerheden ikke kunde overstige, vilde jeg vel finde Fordringen meget rimelig; men ganske uden nogen som helst Vejledning at overlade til Skifteretten at bestemme i Tilfælde af Tvist mellem Eksekutor og vedkommende Arving eller Fordringshaver, hvor stor Sikkerheden skal være, forekommer mig meget betænkeligt, og jeg ser ikke rettere, end at Skifteretten vilde være i stor Vanstuelighed og Forlegenhed med at bestemme Størrelsen. Man kan ikke ret godt bestemme den procentvis uden videre, man maa se at finde en Norm, som nogenlunde svarer til, hvad Staten forlanger af sine Kasseembedsmænd. Det var vel den Vej, man skulde gaa, naar man skulde finde Regler, der kunde bruges.

Jeg finder altsaa, at der paa de af mig nævnte Punkter trænges ikke lidet til nærmere Bestemmelser, navnlig saadanne, som kunde være Garanti for, at den Ret, Lovforslaget tilsigter at give de vedkommende Fordringshavere og Arvinger, ikke misbruges af dem. Der maa dog vistnok være Grund til at forlange, at Eksekutor lige saa godt skal værnes, og Arveladernes Vilje lige saa godt skal respekteres som Arvingernes og Fordringshavernes Ret.

I § 1 Nr. 4 findes Bestemmelser, som efter min Mening egentlig ere de mest praktiske, de vigtigste og de hensigtsmæssigste. Jeg ser ikke rettere, end at hvad der indeholdes, er fortræffeligt. Foruden den Ret, Justitsministeriet allerede nu har efter Skiftestovens § 89 til at fjerne Eksekutor i det Tilfælde, jeg før nævnte, nemlig naar han gør sig skyldig i utilbørlig Forhaling af Boet, maa Ministeriet ogsaa kunne fjerne Eksekutor, naar han ikke længere er i Besiddelse af de til at bestilles som Eksekutor fornødne Egenstaber, s. Eks., naar han dømmes for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller deslige, saavel som endelig for det tredje, naar vedkommende Amtmand eller i Kjøbenhavn Justitiarius i

Overretten andrager derpaa paa Grund af Misligheder, der forefindes ved Eftersyn af Kassebogen eller Skifteprotokollen. Der er egentlig for mig Lovforslagets Kerne, det er det vigtige, der komme vi ind paa materielle Forhold, Ting, der kunne paapeges, der saa vi Grunde, der saa vi de virkelige Omstændigheder frem, som efter alles Mening utvivlsomt maa medføre, at paagældende Mand paa en let Maade maa kunne fjernes. Den Magt, Ministeriet nu savner til at kunne kassere Bevillinger og forlange, at Boet skal gaa over til Skifteretten, bør Ministeriet have, det er meget naturligt, og det bør begrænses omtrent paa den Maade, som her er st. Jeg for mit Vedkommende har intet at bemærke med Hensyn til den Maade, det høje Ministerium har foreslaaet Sagen ordnet paa. Navnlig det, at vedkommende Eksekutor nu mangler de Egenstaber, han havde, da han blev bestiftet, og dernæst det, at der er foresundet Misligheder, er Omstændigheder, der give god Grund til at fjerne en Eksekutor, efter nærmere Underjøgelse naturligvis af Forholdet og nærmere Forklaring fra hans Side. Sætter man denne Bestemmelse i Nr. 4 i Forbindelse med Lovforslagets § 5, læser man dem sammen og er opmærksom paa Lovforslagets § 5, indeholdes der deri en væsentlig Betryggelse. Det er netop Omstændigheder, der her ere tagne i Betragtning, som have den allerstørste praktiske Betydning. § 5 gaar ud paa at forandre det overfladiske Tilsyn, der nu føres med Skiftemidler i Eksekutorboer saaledes, at der nu kan finde et uforsømt Eftersyn Sted. Den gaar ud paa bl. a., som der staar midt i Paragraffen, at Amtmanden og den kjøbenhavnske Revisor for disse ekstraordinære Skifter er berettiget til paa ethvert Tidspunkt at kræve Kassebogen og Legitimation for, hvorledes Midlerne ere anbragte, saavel som Skifteprotokollen og øvrige Oplysninger indsendte. Det er en Myndighed, som nu savnes. Men i Betragtningen af disse Regler ligger en meget stor Betryggelse; thi hvis en Fordringshaver eller en Arving begynder at nære nogen Tvivl og har lyst til efter en omhyggelig Underjøgelse af Forholdene at faa en retfærdig Afgørelse af, om en Eksekutor bør fjernes eller ej, har han blot at henvende sig til Amtmanden og gøre ham det klart, at der er Omstændigheder, der have foranlediget ham til at anmode Amtmanden om at foretage et uforsømt Eftersyn, forlange Skifteprotokollen og det hele og se, hvorledes det forholder sig. Hvis der da findes Misligheder, er der god Grund til at gribe ind, hvad da Justitsministeriet vil kunne gøre. Det er